

ERRATA ET ADDENDA

Vol. III.

Pp. LI-II. Domnia lui Radu Paisie se începe în 1535. V. Hurmuzaki, XI, nota respectivă la Socotelile Sibiului.

P. 11. Supt. cota 82, LXIX Bibl. Ac. Rom. posedă și actul, dat din Iași, 7185, Maiu 17, prin care Ștefan Brăescul fost Comis iea ocina de la Lămășeni, «lângi târgu lingă Bae», «caria o am fostu cumpărat eii de la cumnatu-mieii Ivașco fiitorul Cîtaușului, nepotul Banului Ghiarghe Băliianul din ț[a]ra munteniască, și de la soșul dumisaal[e], de la vară-mia Safta, fata lui Murguleț și a Mariei, caria aii fostu fata lui Cărsian Logofătul, în vremea când vria să-s ducă d[u]mn[ea]lor în ț[a]ra munteniască».

P. 28. Grigore Ghica întărise lui Șerban Cantacuzino vtori Logofăt satul Betejaniî din Romanai, care fusese «a boerinului Domnii Meii Gheșea biv Vel Clucer», cumpărat cu 2.000 de ughî. «Iar, după ce bine aii vrut Dumnezeuii de ș'aii căsătorit o cucoan[ă], cii-aii avut, după boeritul Domnii Meii Șărbani Logofăt, datu-i-aii zestre și acest sat Betejani, tot satul, cu toșii Rumăniî și cu tot venitul». Boierii: Preda Ban, Stroe Vornic, Radu Creșulescul Logofăt, Mareș Vel Vistier, Toader Sturza Vel Spătar, Badea Vel Clucer, Preda Vel Stolnic, Constantin Vel Comis, Drăghicî Cantacuzino Vel Păharnic, Costeș Vel Postelnic. Scrie Dumitrașco Logofătul din Bucureștii. 30 Septembrie 7171 (copie, doc. 90, XLIV al Ac. Rom.).

Pp. 31-3. Avem diata, din 1646, 17 Maiu, a lui Dimitrașco Geraî (Iarali, Clucer. El roagă pe Vasile-Vodă să aibă grija copiilor săii, «διότι, καθώς» βταν ἤμουν εἰς τὴν ζωὴν, ἔλιον μου τὸ βάρος εἰς τὴν ἐκλαμπρότητα του τὸ εἶχα. Ce are «aicî» și «acolo în Moldova» le împarte între soșie și copii. 'Εἰς ὅπως ἀπ' αὐτὰ ἔδωσα τὸν Ἰσαρη τετρακόσια πενήντα γρόσια βεάλια νὰ τὰ πραγματουθῆ εἰς τὴν Μοσχοβίαν, εἰς τὰ σαμπορία (Bibl. Ac. Rom., 77, LXXII).

La 1661, Octombrie, apar la Ștefan-Vodă Lupu «Zanhira și Alixandra și Creaja, surorile răpăosatului Iorgii, cii-aii fost Postelnic-Mare», și împart moșile lui, precum și viii la Cotnarî, «în episcop» (Bibl. Ac. Rom., 166/XLVI).

La 16 Mart 1669, Duca-Vodă dă un act pentru Alixandra, sora Iorgii Postelnicul, în proces cu mănăstirea din Cetatea Neamțului. Vasile dăruise un sat al Iorgii la mănăstire (Bibl. Ac. Rom., 134/XLIV).

La 12 Septembrie 1662, se dă o mărturie a clerului și boierilor pentru averea lui Iorga Postelnicul și soției lui, fata lui Trufandă. N'au copii, așa că se iea de Vasile-Vodă, «fiindu-î Iorga Postelnicul vir primare». Apoi averea trece la Gheorghe Ștefan. «Ce, timpându-s[ă] atuncia asupra țirii nește dărî marî a să da, cu asupreaali la Împărție și la Hanul Titiriscu, la care dărî fiind cu grabi mare, pus-au pre toți pre noi, pre boiarîi cei marî, câte o sumî de banî, de am dat, și după aceeaia să ni-s plătiaască banî de asupra țirîi într'acîstî dare. Într'aceiaia vreamă timpându-sî și Măria Sa Domnu nostru Io Evstratie Dabij[a] Voevoda, a fîria cu noi atuncia boiarîi, Vornic-Mare de Țara de sus,— dat-au și Măria Sa șapte sute de telerî bătuțî într'acia treabi a țirîi, iară pre urma datului acestor banî cî-au dat Măria Sa înaintia lui Ghiorghi Ștefan-Vodî și a tot Svatul, și-au poftit acesta sat Mățcanî, fiind sat domnescu, să i-l dia Măriei Sale pentru acei banî ce scriem mai sus. De care lucru aceia banî cî-am dat noi atuncia în triaaba țirîi ni s'au întorsu noi, iarî Măriei Sale Domnu nostru, Io Evstratie Dabij[a] Voevoda, au socotit Ghiorghi Ștefan-Vodî și i-au dat acesta sat Mățcanî pentru aciale 700 de telerî bîtuțî, ca să-î fie Măriei Saal[e] moșie și cumpărîtură în viacî. Iarî, după aciasta, diaaca lipsi Ghiorghi Ștefan-Vodî din Domnie și stîtu Ghiorghi Ghica-Vodî Domnu în locul lui, în Scaunul Moldovei, atuncia și Măria Sa Domnu nostru Io Evstratie Dabij[a] Voevoda din boerie stătu la mazilie, iarî Ghiorghi Ghica-Vodî, trimițîndu pre Radul Pitariul cel Mare capichiaha la Țarigrad, aflînd prilej cu vriame, fiind acel Domnu cu socotinți citri dănsul, și fiindu-î aminte Radului Pitariul să dobîndiascî acela sat Mățcanî, cu mare meșterșig și cu tainî au îndemnat pre Ghiorghi Ghica-Vodî ca să-s faci a cumpăra acela sat pre sama Măriei Sale». Vînd decî satul Pitarului Radu «Iorga Stolnicul, cumnatul Iorgîi Postelnicul, și giupăniaasa lui Alixandra, sora Iorgîi Postelnicul, și fata lor Maria, și alți fecîori a lor». «Și, fiind Măria Sa Domnu nostru, Io Evstratie Dabij[a] Voevoda, atuncia mazil din boerie, nu s'au cutedzat a eșiria la pîrî cu acel ispisoc de cumpîriturî de la Ghiorghi Ștefan-Vodî... Iarî acum, diaca D[u]mn[e]dzău au miluit pre Măria Sa Domnu nostru Io Evstratie Dabij[a] Voevoda Domnu a hi noi și țirîi Moldovei», el arată actul. Se strică a doua vînzare; dar Domnul, nevoind să aibă soția lui Radu «vr'o strămbitate și banat», mai dă 500 de lei. Urmează semnăturile (Bibl. Ac. Rom., 130/LII).

La 23 Iulie 1661, găsim o vînzare «dumissale Visternicului Neculei», poate Neculcea, tatăl cronicarului (Bibl. Ac. Rom., 54/LVIII).

P. 42. În pachetul 9 Cașin la Arch. Statului se află un act din 1-ii Septembrie 1720 de la «Dumitrașco Muste, împreună cu frate-mieul Ion și cu mătușile noastre Todosăe și Axinie, surorile Cămărașului Iftimie». Se menționează și o vară, Teofana, fata Ilincăi (n° 8).

Cu privire la familia Mustea observ că în ms. 542 al Ac. Rom., p. 5, se află traducerea unui act de la «Ion Voivod ficiorul lui Ștefan-Vodă», ce poartă *credința* fiului Petru, a lui Dumbravă Vornic de Țara-de-jos, Ioan Grumeza Vornic de Țara de sus, Cozma Murgul, Lupea Hurul pîrcălab de

Hotin, Toader pîrcălab de Neamț, Ioan Gole Logofăt, ispravnic, și mențiunea că l-a scris Crîste Mustevici.

P. 76. Aite știri despre Văcăreștii se află în ms. 260 al Academiei Romne:

La 20 Iulie 1743, Mitropolitul Neofit scrie lui Ștefan Văcărescul, biv Vel Dvornic za Tîrgoviște, menționînd și pe «răposatu moșul dumisale Pană Căpitanul» de supt Duca-Vodă (f° 46): Pană ținea pe Vlădaia și lasă un fiu, Bărcă, ce e Mare-Logofăt. — La 24 Maiu 1745, «Păuna Coj[asca], fîca răposatului Bărcă Cojăscul biv Vel Log.», dă un zapis «la mîna dumnealui vărului mieu Ștefan Văcărescu Vel Stolnic», căruia-î vinde jumătate din Cojeștii și casa (f° 47). — Altă vinzare între ei, la 11 Maiu 1749 (f° 47 V^o). — La 12 Maiu 1749, Grigore Ghica întărește «șase boerî la moșia Cojăștii» lui Ștefan Mare-Clucer (*ibid.*). — La 9 Iunie măsurătoarea locului vîndut (f° 48 V^o). — În alt act, de la 9 Iunie, Păuna e calificată de «vară premare dumnealui Vel Clucer» (f° 49 V^o). — Altă vinzare între ei la 12 Iunie 1750 (f° 50 V^o). — Pe f° 51 se află altă copie a testamentului Mariei Văcărescu (19 Septembrie 1797). — La 25 Iulie 1798, Alexandru Văcărescu declară că, neavînd cei 10.000 de lei ce trebuie pentru a plăti datoriile și a face pomenirile «dumneaei răposata mătuși-mea Maria Văcăreasca, sora răposatului părintelui mieu», care Maria i-a lăsat Cojeștii, e silit a vinde moșia către «Măria Sa prea-luminata noastră Doamnă Ruxandra Ghica, a prea-înnălțatului nostru Domn Constantin Gheorghie Hangeră Voevod, fiindu-mî rudă de aproape și văzîndu-o cu cuget bunu asupra-mî și răvnă de a mă folosi cu multe feluri dă facerî dă bine». I-o dă decî, «ca o rudă și ca o făcătoare de bine, cu preîndestulat, de t' dooăzeci dă mie», adevîrînd despre luarea banilor, «atît pe epitropiî nevărsnicilor frațî ai mieu, cari sînt Preasfinția Sa părintele Mitropolitu țării, chir Dosithie, i dumnealui Vel Banu Dumitrache Ghica, și dumnealui biv Vel Banu Dumitrașco Racovișă, cît și pe toate celelalte rude ale mele de spre partea tătăne-mieu, ce sînt mai aproape la rudenie decăt luminata Doamna». Supt zapisul scris de Vel Medelnicerul Grigorie Merișescu, semnează: «Alecsandru Văcărescul biv Vel Cluče[r] . . . † Ianachi Văcr . . . † Marița Văcr . . . † Safta Văcr. . . Ștefan Văcărescu biv Vel Logofăt . . . Barbul Văcărescu biv Vel Vist.» (f° 55). — La 8 Septembrie 1798, Alexandru declară că, «în vreme cînd am vîndutî acastă moșie Mării Sale luminatei Doamnei, fiindu zălogite zapisile i hotărnicia . . . , amî fost făcut vînzarea pă una mie stînjîni, după diiata mătuși-miî . . . și după chear foaia de zestre a dumnei, iscălită dă moșul mieu Ștefan Văcărescul Vel Dvornic». Acum, «dăz-zălogindu-să scrisorile», se află numai 773 de stînjeni. O nouă măsurătoare confirmă această socoteală din urmă. Alexandru întoarce decî baniî pentru cît lipsește pînă la o mie (f° 56). — Urmează ordinul domnesc pentru măsurătoare; 22 Septembrie (f° 57).

IV.

P. LX, rîndul 6 de sus: «1606» în loc de 1605.

P. CXCIII. La o dată ce nu se notează, «Grozav din Petiia cea Mare» dă moșia sa pentru 25 de «taleri bunî» lui «Dumitrașco Șoldan Vornicul cel Mare de T[a]ra de sus». Marturî: «mulți ficiorî de boiarî, anume Gavrilaš vâ-tavul de-aprodzî, Irimia Murguleș, Pavîl și Neculaiu Mogâldea de Oniceanî, Ilie și Ghiorghii Șeptelicești și Ionașco și Ghiorghii Cărstienești și Dealeu de Spătărești și Iurașco cî-au fost Portar, și Pahulcea ot Șerbănești. «Eii Dubău singur am scris». Între semnăturî, și «Iremia Murguleș» (Bibl. Ac. Rom., 59/LXXXI).

La 4 Februar 1662 Istratie Dabija dă o diplomă pentru un sat al Saftei jupâneasa lui Șoldan Vornicul. Supt Vasilie a fost al lui Savin Prăjescul Vornic, Toma Vornic, Uriache Vornic și Savin Vistiernic, «și neme dintr'acești boierî nu s'au maș ispiuți să maș iea pre aceștia vecinî, făr' numai acum ce să ispitiaște boiarinul nostru Miron Costin» (Bibl. Ac. Rom., 38/LXXXVI).

La p. CXCII. Din acest an avem următorul act al lui Matei-Vodă, pentru un prieten ungar. Originalul se află la Deva în posesia familiei Buda. Îl reproduc dupa fotografia ce a bine-voit a-mî trimite d. profesor Veress Endre.

† Mlstiu bjiu Io Matei Bas[a]rab Voivoda i gspnî pișem gvsdmi voao boiarilor Domniei Meal[e] și voao tu[u]ror slugilor Domniei Meal[e], verî carîi cu č[e] sluje veș îmbla u sudstvo Gorjiu, dau-v[ă] a știr[e] că aič aș spus jupânul Bărbat Mateiaș cum aș pus la Jup[ă]neșt[î] 1 taler; ci, de vream[e] ce veș vedea čast[ă] carte a Domniei Meal[e], iar voi numai acel taler să luat, cătu-ș scris, maș mult . . . Înșă nu ceareș, să nu cumva să vie vr'o jalobă la Domniia Mea, că cine-s va ispiți într'alt chipu preste ačastă carte a Domniei Meal[e], acela om mare certare va avea de cătră Domniia Mea. Iar, de-ș va putea el găsi niscari oamenî striinî nescriș talere, să fie volnic a strângeacolea la Jup[ă]neșt[î]; și de niminea opreaal[ă] să n'aib[ă]. Ačasta grăescu Domniia Mea, iacoda neast poveč gvsdmi; i is sam reč gvsdmi. Mșta Iun., 14 dnă, vlt 7146.

Io Matei Voevod.

De en stire szlusilor sze de pacse szatului supenystilor de asse de bir pre un taler.

Urmași în stăpînire moșiei aș fost alți Ungurî, cărora Brîncoveanu li dă un privilegiu, în cuprinsul următor :

† Mlstiu bjiu Io Costandin Voevod i gsdnî. Davat gdvsmi siu povelenu gvsdmi acestor boiarî striinî anume Buda Andraș i Buda Miclăuș din Ardeal, ca-s fie volnicî cu ačastă carte a Domniei Meale să aibă a ținearea la satul Jupâneștii ot sud Gorjî oamenî striinî den Țara Ungurească, liud. 10, iar de cătră Domniia Mea să fie în pace și ertaș de harač, de lipsa haračuluș și de adaosu haračuluș, de Vel Seaama, de seaama a doao și a treia, de ruptorî și sataralele ce să punu pe silîști, de caî de olac, de podvoade, de conace și de alte dîjdî și orânduiale, căte vor maș fi peste an în țara Domniei Meal[e], de nič

unel[e] val și băntuial[ă] să n'aibă. Pentru că, fiind aceștii neamiș prietenii Domnii Meal[e] de la Ardealu, Domnia Mea le-am dat cartea Domnii Meal[e] pentru aceștii oameni ce scriu mai sus, să și-î scutească far de nici o băntuială, ca să poată fi de treaba și de ajutoriul dumnealor. Așijderea poruncescu Domnia Mea și voao, tuturor slugilor Domnii Meal[e], orî-careî cu ce dăjdî veț umbla într'acest județ, și măcar de ar fi să dea și cei ertaîi cu cărți, iar de oamenii acestor neamiș, toîi să vă feriți, că cine să va ispitî a-î băntui orî de ce, unî ca aceia bine să știe că rea scărbă și mare certare vor petrece de cătră Domnia Mea. Că așa iaste porunca Domnii Meal[e]. Iisaam reč g'svdmî. Sept. 3, 7215.»

P. CCL. În acest an se aduseră moaștele Sf. Paraschive. Cu privire la aceasta se află în condica mănăstirii Bărboiul (la Ac. Rom.), f° 62, un act al lui Vasile-Vodă, în care se spune că egumenul de la Golia arată «un zăpis de mărturie dela părinții și rugătorii noștri, chir Evloghie, episcopul Romanului, și chir Gheorghie, episcopul Hușului, cându li s'au tãmplat lor a merge înainte moaștelor a sfintei prea-cuvioasei maicii noastre Paraschivei la târgul Gălații»; «Catrina lui Dumitru Uricar cel bătrân» dă «drepte moari ce au avut pe dubase pe apa Bărladului», la Vatoped.

P. CCXXIV, n. 1. Avem, din 24 Octombrie 1666, un act prin care Ștefan Boul biv Vornic, Dumitrașcu sãn Ștefan Boul, David ot Zaluceni, Petrea Drone, Isac, rudele Ciogolei, se înțeleg pentru a-și împărți niște Țigani (Bibl. Ac. Rom., 7/XII).

La 20 Mart 1659, Ștefan Boul Vornic Mare de Țara de jos, Toma biv Vornic-Mare, Hăbășăscul Sărdar, Buhuș Clucerul cel Mare, Miron Ciogolea biv Clucer, Constantin Prăjăscul Sulger-Mare, Costea Moșoc biv Sulger, Savin biv Logofăt, Vasile Șoldau Jicnicerul, ce-și împărțise moșiile Movileștilor și Balicai, declară că le dau «dumneei Ileana, cucoana răposatului Ion-Vodă Moșghila» (Bibl. Ac. Rom., 42/LVIII).

P. CCXXXI. La 1650, din Suceava, Vasile-Vodă mărturisește că i-au adus fiul lui Mavrodî și Nichita un zăpis, făcut în Constantinopol, de la Necula Cataragiul biv Vel Vistier și Ionașco biv Agă, «capichihăi ale țerii moldovenești», și de la „Иврга Катакшинѣ кив вел Постѣаннк“ și [R]amandî Vel Pah. și Iorga Gramaticul, Dima Kusul, Scarlet, Ianî Iatro, Condorat, Chi... cîati, Parvană, Margarit, Pandadzi, «gealepi», Necula Pană «biv Cămăraș u chervăsărie», «Ivă...», ce spun că înaintea lor chir Asanachi, fiul lui Constantin Asani Celebi, și Iorga Asani, și Manoli și Constantin, fiii lui Iorga Asani, se tocesc cu Apostol Mavrodî și Nichita și li dau Lătușeanii, Ciocîrlanii, Cucorașii (Tecuci) și Șerpeanii (Covurlui), vîndute lui Constantin Asani Celebi de Enachie Postelnic (Bibl. Ac. Rom., 35/XLVI).

P. CCXCI. Din scurta Domnie moldovenească a lui Ghica e acest act Pentru judecata preoților: «Io Ghiorghi Ghica Voevoda, bjiu mlstiiu gspdarî zemli moldavsoi. Adecî Domnia Mea, împreună cu tot Svatul nostru, cu boiarii cei mari și cei mici, am socotit pentru rãndul rugătorilor noștri călugărilor și călugăreților și a preuților și diaconilor celor mirenești [cu ficiorii și

cu fiatele lor, și cu năimiții, și cu năimitele lor, și cu toate breaslele] și atot clirosul beserecii, căț sint de besereci, clirițăi, adecă țarcovnic; de care lucru am înțeles Domnia Mea cum, cine să prilejească mainte să înțeleagă de vre o greșali, să fie făcut vre unul dintru dănsii, acela și aleargă mainte de-î pradă și-î globească: orî părcălabi, orî globnici, orî deșugubinari, orî fie ce Scaun va fi, și nu să știu ei la ce Scaun vor merge să-î giudece, ce-î trag în toate părțile. Într'aceia Domnia Mia, înțelegându de jaloba lor, am căutat și am cerat și la sv[ă]nta pravilă a Beserecei, ce giudeț va arăta să-î giudece pre unii ca aceștia ce mai sus scriem: cu giudeț mirenescu, aii sufletescu, la boiarî vor merge, aii la Vlădic[ă]. Decî sv[ă]nta pravilă așia poruncește și învațî: afarî de moarte, orî câte greșiale vor fi, nicî un giudeț mirenescu să n'aibă treabî a-î giudeca, ce numai carele va face moarte, dea cei de besereci, cu acela să aibî treabî Domnia, iar la alte vini și greșeale să nu aibă nimea nicî o treabî cu dănsii, fără numai Vlădicii. Pentru acia Domnia Mea poruncescu tuturor împreună, boiarilor celor mari și celor mici, părcălabilor și vătașilor de pre la ținuturî, și globnicilor și deșugubinarilor, sau fie cine va fi din slugile Domniei Meale, sau slugî boerească [sau fie cine va hi], de acmu înainte toți să știe cum s'aui socotit și s'aui tocmit cu sv[ă]nta pravilă și cu tot Svatul Domniei Meale, cu episcopi să aibî treabă Mitropolitul, [cu toți episcopii, a-î giudeca], iar cu călugări și cu călugărițele și cu preoții și diaconii mirenești, și cu țarcovnici [de prin slobodzi și de pren bude, ca], să aibî treabî a-î giudeca și a-î erta și a-î globi, cineș după deala sa; pre cei din eparhia Mitropolitului să aibî Mitropolitul, pre cei din eparhia Romanului să aibă treabî episcopul de Roman, pre cei din eparhia de Rădăuși să aibă episcopul de Rădăuși, pre cei din eparhia Hușilor episcopul de Huși; altul nimea să n'aibî treabî, cu vre unul de acești ce mai sus scriem, nice cu casele lor, macar cine ce greșali ar face, nime să nu-î prade, nicî să-î globască. Ce, de să va tâmpla vre un lucru ca acela să nu poati aștepta acel năpăstuit, de va avia neștine vre o nevoe ca aceia, să-l prindă pre unul ca acela, și să-l ducă la Vlădicul său, în care eparhie va fi, să-l giudece după deala sa, pre dreptate și cu sv[ă]ntaa pravilă, iar altul nime să n'aibî treabă cu dănsii. Așjderea și de cuscrii și de cumătrii și de cununi și de sânge amestecat și de ceia ce petrec den afară de lege după obiceiaiul creștinescu, — pre aceștea pre toți să-î aibî a-î certa cu sv[ă]nta pravilă părinții și rugătorii noștri Vlădicii ce mai sus scriem, cineș eparhia sa, carele după deala lui, fie în ce loc va fi, orî la oraș, orî în sat domnescu, orî boiarescu sau călugărescu, sau în slobodie, sau fie în ce sat în țara Domniei Meale, altul nime să n'aibî treabî, a-î giudeca și a-î certa. Și aciasta s'aui tocmit și s'aui întărit, nu într'altu chip, ce după cum scrie la sv[ă]ntaa pravilă și cu tot Svatul Domniei Meale. Iar carele nu va asculta și va călca sv[ă]nta pravilă și porunca Domniei Meale, unul ca acela să va giudeca ca pre un călcător de lege; într'alt chip nu va fi.

În Iași, vlt 7166, Maiu 22.

Pecete mică cu chinovar.
(Bibl. Ac. Rom., 73/LXI.)

Io Gheorghe Ghica Voevod.
Apostol.

Actul e reproduc de Antonie-Vodă, la 24 Decembre 1675, și apoi de Constantin Cantemir, la 9 Ianuar 1692. În actul lui Antonie sînt adausele ce am reproduc în croșete.

La 11 Iunie următor Ghica dă voie «bofarinului nostru Agăi și gîdelui să de Țiganii» a-și căuta Țiganii, «orî în țigănia Domnii Mial[e], orî în țigănie boeriască, orî în țigănie călugăriască»: «a-î lua pre toți de grumadzî, cu tot ce vor avia ei» (*ibid.*, II/IX).

P. 13, n° XXIII. Trebuie a se ceti: del[a] *Beleaniș*.

P. 32, nota, rîndul 5 de sus al traducerii românești: «care are», în loc de: «ca să aibă».

P. 111. Mai găsim la 8 Maiu 1664 un zapis pentru o vînzare către «Toader Ungureanul, pîrcăla bul de Ținutul Totrușului». Pe V^o e începutul altei vînzări către el. O a treia vînzare e din Pătrășcani, 1664, April 14 (Bibl. Ac. Rom., 64/XXXV, 72/XXXV).

P. 113. Să se apropie de acest document cel din 1664, 19 Mart, al lui Istratie-Vodă pentru Pătrășco Logofăt al treilea, căruia-î dă satul Costeștii al lui Gheorghe Ștefan: «pentru care lucru, în zilele lui Ștefan Vasile-Vodă, după duceria din țară a lui Gheorghie Ștefan Voevod și lui Vasile Hatman, fratele lui, rămas-au toate satele lor pre mîna lui Ștefan Vasile Voevod, pentru datorie, multă sumă de bani: doasă-zăcî miș de talerî, cî-au fost dat Vasile Voevod prin mîna lui Ștefan Voevod Gheorghie, pîindu-l Logofăt-Mare, ca să-î ție la sine pentru primejdii, știindu-l boiaru credincîos; iar Gheorghie Ștefan Voevod cu acei bani au cercat mijloace de gînd rău și s'au rădicat Domnî cu multe oștî străine asupra lui Vasile Voevod, de l-au scos și din țară». Pătrășco luase Pășcanii. «Iar acmî, cînd au fost în zilele și în Domnia noastră, venit-au și Vasile Hatmanul, fratele lui Ștefan Voevod Gheorghie, din pribegie, socotitu-s'au cu tot Sfatul țării, nefiind vinovat, de i s'au dat toate satele ce i s'au venit la împărțiala lor». Satul noî e pentru Pășcani (Bibl. Ac. Rom., 5/LXIX).